

GENTSE MEMORIEDAGEN : 2 DECEMBER

2 december 1578

De Prins van Oranje komt aan in Gent om te trachten er de godsdienstvrede te doen aannemen.

2 december 1785

Geboorte van François Hye-Schoutheer.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2009 - N° 5 - pp.366-367

2 december 1804

Napoleon wordt tot Keizer gekroond.

2 december 1840

De laatste overlevende pater van de O.L.V. Broers, Pater Materne, verkoopt een groot deel van de inboedel van de kerk aan de Augustijnen.

2 december 1849

Geboorte van Emile Braun.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2007 - N° 3 - pp.174-175

2 december 1860

Stichting van het “Leesgezelschap der Wevers”.

Dit gebeurde in de schoot van de weerstandskas “De Broederlijk Wevers”.

Een leeszaal werd opgericht waar de leden boeken, tijdschriften en kranten konden raadplegen. Er werd ook les gegeven in lezen, schrijven, opstellen van brieven, rekenen, Nederlands, Frans.

Men gaf spreekbeurten en bezorgde schoolgerief aan verder studerende arbeidskinderen. In 1871 werd er een koor van meer dan 100 leden aan toegevoegd.

Het leesgezelschap kwam eerst bijeen in de Rode Koningstraat 12, later in de herberg “La Louve” in de Spiegelstraat.

2 december 1864

Dood van Joseph Pierre Braemt.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2003 - N° 3 - pp.196-198

2 december 1887

Eerste opvoering in Gent van "Les Pêcheurs de Perles".

2 december 1926

Dood van Gérard Cooreman.

Advocaat, jurist, Gemeenteraadslid van 1896 tot 1916. Volksvertegenwoordiger, Senator in 1892, Kamervoorzitter van 1908 tot 1912. Leider van het Oorlogskabinet in 1918., Minister van Staat.

Speelde een voorname rol bij het totstandkomen van de wet op het arbeidscontract.

Deze niet-sectaire katholiek was Directeur van de "Société Générale" en Voorzitter van de "Banque de Gand".

Samen met Gustave Carels was hij de Voorzitter van het Centraal Comité van de "S.A. pour l'étude d'une Exposition Universelle et Internationale à Gand."

Hij was een muziekliefhebber en propageerde de muziek van Saint-Saëns".

Hij was hier geboren op 25 Maart 1852.

Een karikatuur van Gerard Cooreman, getekend in 1909. (KADOC)

2 december 1928

Triomfantelijk onthaal in Gent van de Prijs van Rome Robert Van Cauwenberghe.

Hij werd geboren in de Kortrijksestraat op 5 december 1905 als zoon van een letterschilder.

Hij was een van die eerder zeldzame uitstekende hedendaagse schilders, een van die rasartiesten die volledig opgingen in hun werk en nooit probeerden zichzelf te verkopen. Wellicht de reden dat hij nooit de bekendheid genoten heeft die hij verdiende. Zoals bij alle echte artiesten kwam zijn talent al zeer vroeg tot uiting. Hij werd niet alleen leerling aan onze Academie, maar ook

Robert Van Cauwenberghe. 1905-1985.

aan deze van Antwerpen die toen onder de leiding stond van Isidoor Opsomer. De prijzen die hij behaalde volgden elkaar in snel tempo op, zo in 1924 de Jeanne Pipynprijs in Gent, in 1925 de Van Lerijsprijs in Antwerpen, in 1928 de Meeusprijs en, eveneens in 1928 de bekroning: de Prijs van Rome. Wij

leefden toen nog vóór de oorlog, u kent bijgevolg het scenario: triomfantelijk onthaal in het bevlagde Gent, stoet naar het Stadhuis in een open koets getrokken door 4 paarden. Stapten mee op in de feeststoet: niet minder dan 75 maatschappijen en 3 harmonieën. Ziet gij dat nu nog gebeuren? Of hoe op een betrekkelijk korte tijd enorm veel kan veranderen....

Kenschetsend voor de nederigheid van Robert Van Cauwenberghe die in alle stilte werkte en slechts zelden exposeerde, is dat hij zijn werken eenvoudig ondertekende met zijn initialen R.C.

Hij was een van die schilders die de techniek perfect beheerste, iets wat in onze moderne tijden slechts op misprijzen kan rekenen.

Ter gelegenheid van een van zijn zeldzame tentoonstellingen in 1973 kon Pierre Kluyskens terecht schrijven: “Men zou er ongetwijfeld best aan doen de leerlingen van de scholen, instituten en academies waar men zo gezegd leert tekenen en schilderen, een dergelijke tentopstelling te laten bezoeken opdat zij eens zouden zien hoe het ook, de dag van vandaag, technisch nog kan geschieden. Er is in dat opzicht oneindig veel te leren van de portretten, de naakten, de stillevenen van Robert Van Cauwenberghe.”

Het zal wel niemand verwonderen dat Van Cauwenberghe het zogenaamd kunstwereldje liet liggen voor wat het waard was (en dat is bitter weinig) en zich terugtrok in zijn atelier in Heusden.

Hij stierf op 4 Maart 1985 en het zal evenmin niemand verwonderen dat deze gebeurtenis bijna ongemerkt voorbijging: een kort krantenberichtje van een 10-tal regels op een verloren plaatsje was al meer dan genoeg voor de man die eens uitbundig toegejuicht werd door duizenden Gentenaars. Dat zou hem leren een èchte artiest te willen zijn.

De dag van vandaag menen de kranten met hun titels die een halve bladzijde beslaan hogere waarden te moeten verdedigen

2 december 1929

Stichting van het bedrijf “METAGRA” door André Callier en zijn zoon Jacques. Aanvankelijk in de Meers- en Raketstraat, vestigde het zich rond 1966 in het nieuw industriepark in Drogen.

Bij de dood van Jacques werd het bedrijf verder gezet door zijn zoon Alexis.

2 december 1959

Dood van Jules Toussaint-De Sutter.

Hij werd hier geboren op 10 April 1889.

Deze musicus studeerde, net zoals zijn vader dit vóór hem deed, aan ons Conservatorium waar hij tal van Eerste Prijzen behaalde, o.a. voor Harmonie

Jules Toussaint-De Sutter 1889-1959.

en Contrapunt en voor Fuga en Compositie leer.

Zijn talent werd vroeg erkend en als speciale blijk van waardering mocht hij op de Prijsuitdeling de uitvoering dirigeren van zijn jeugdcompositie voor orkest "Idylle matinale". In 1913 wordt hij 2e geklasseerd in de Prijs van Rome met zijn "Fiancés de Noël".

Hij had een joviaal karakter en telde bijgevolg vele vrienden. Met enkele van hen, waaronder Jozef Cantré, huurt hij een zomerhuisje in Zwijnaarde. Verschillende van zijn composities komen daar tot stand, maar aan dat gezellig leventje komt vrij spoedig een einde wanneer in 1914 de oorlog uitbreekt en hij gemobiliseerd wordt. Zijn zomerhuisje mag hij inwisselen voor 4 jaar loopgraven aan den IJzer.

Na de oorlog waagt hij opnieuw zijn kans voor de Prijs van Rome en deze keer lukt het: hij wordt de eerste met zijn cantate "Tijl Uilenspiegel".

Hij werd niet alleen geloofd als componist, maar ook als een knappe dirigent. Vele jaren leidde hij het orkest van de Kursaal van Oostende. Hij werd Directeur van het Conservatorium aldaar, en toen bleek dat hij niet alleen een artiest was, maar tevens een uitstekende organisator. Hij voerde tal van hervormingen in, wist zich te omringen met bekwame leerkrachten en trok het peil van de instelling gevoelig naar omhoog. Heel wat oud-leerlingen belandden in het befaamd orkest van de Kursaal.

In 1936 werd hij benoemd tot Directeur van ons Conservatorium en in de kranten kon men lezen: "Gent, de goede stede, opent wijd haar poorten voor de Heer De Sutter bij zijn terugkeer alhier als bestuurder van het Conservatorium, wijl onze stadsgenoot geestdriftig de taak aanvat in zijn geboortestad."

Ook hier voerde hij tal van hervormingen in, zo de inrichting van een orkestklas onder de leiding van Maurice De Preter en van een klas voor dirigenten. Ieder concert werd voorafgegaan door een inleiding waarin de uit te voeren werken belicht werden en de acteur besproken in de context van zijn tijd.

Hij zou 18 jaar Directeur blijven van ons Conservatorium tot wanneer hij in 1954, op 65-jarige leeftijd, op rust gesteld werd.

Toussaint-De Sutter zou 5 jaar later sterven in dramatische omstandigheden: samen met zijn vrouw kwam hij om bij de stuwdambreuk van Fréjus. Ze werden aldaar begraven.

Hugo Collumbien